

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

УКРАЇНСЬКА НАУКОВА МОВА	
1. Кафедра:	Мовної підготовки
2. Ступінь вищої освіти:	Доктор філософії
3. Статус навчальної дисципліни:	Обов'язкова
4. Місце в структурно-логічній схемі:	викладається у першому семестрі на першому році навчання.
5. Кількість кредитів ЄКТС:	3
- загальна кількість годин:	90
- з них аудиторних годин:	30
- семінарські заняття:	30
- самостійна робота:	60
6. Короткий зміст навчальної дисципліни:	<p>Навчальна дисципліна «Українська наукова мова» пропонується як обов'язкова дисципліна для ад'юнктів (аспірантів). Ад'юнкти (аспіранти) як науковці, здобувачі наукових ступенів, повинні володіти українською науковою мовою для здійснення своїх наукових студій. У сучасній науці важливо знайти своє місце, сформувані власну систему наукових поглядів у межах тієї чи іншої наукової сфери. Кожна наукова галузь має як загальну, так і спеціальну термінологію, що формувалася протягом історичного розвитку мови. Уміння нею користуватися в процесі наукової діяльності є надзвичайно важливим для формування компетенцій аспіранта-науковця. У процесі вивчення української наукової мови ад'юнкт/аспірант повинен навчитися правильно будувати наукове висловлення – усне й писемне, розуміти особливості жанрової будови того чи іншого висловлення, уживати відповідні мовні засоби. Наукове висловлення врешті повинне відповідати таким вимогам, як актуальність,</p>

	<p>наукова обґрунтованість, послідовність і логіка викладу матеріалу, сила впливу й переконаність висновків.</p> <p>Метою проведення занять з навчальної дисципліни «Українська наукова мова» є формування у здобувачів вищої освіти поглибленого розуміння специфіки українського наукового мовлення, системних знань про використання фахових термінів, про розвиток традицій наукової усної та писемної комунікації, а також вироблення вмінь щодо продукуванні текстів наукових жанрів.</p>
<p>7. Міждисциплінарні зв'язки:</p>	<p>«Іноземна мова професійного спрямування», «Педагогічна компетентність викладача ЗВО», «Методика та організація підготовки та написання дисертації», «Сучасні інформаційні технології в юридичних дослідженнях», «Педагогічна практика».</p>
<p>8. Форми і методи навчання:</p>	<p>Заняття проводяться у формі семінарських занять. Методами навчання є: пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемно-пошуковий та дослідницький методи.</p>
<p>9. Форма контролю:</p>	<p>Залік.</p>
<p>10. Методи та критерії оцінювання:</p>	<p>(для денної форми навчання)</p> <p>Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається за рейтинговою шкалою, що передбачає накопичення 100 балів, які перераховуються в національну шкалу та шкалу оцінювання ЄКТС.</p> <p>Види робіт, які складають суму підсумкових балів здобувача вищої освіти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - робота на семінарських, практичних заняттях – 50 балів; - самостійна робота – 30 балів; - модульна контрольна робота – 10 балів; - підсумковий контроль (залік/екзамен) – 10 балів. <p>- наукова робота (як додатковий здобуток) – 10 балів</p> <p>(для заочної форми навчання)</p> <p>Оцінювання успішності здобувача вищої освіти по засвоєнню навчальної дисципліни здійснюється посеместрово, тобто підсумкова кількість балів, яку необхідно набрати для того, щоб отримати позитивну оцінку накопичується здобувачем вищої освіти протягом всього семестру (модулю) і складає від 60 до 100 балів. Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається</p>

	<p>як середньоарифметична результатів засвоєння окремих залікових модулів, або за результатами екзамену (заліку). Для переводу підсумкової оцінки у 100-бальну шкалу оцінювання знань середньоарифметична підсумкова оцінка множиться на коефіцієнт 20.</p>
<p>11. Результати навчання:</p>	<p>У результаті вивчення навчальної дисципліни фахівець освітнього ступеня повинен знати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) основні наукові праці з курсу; 2) загальні й спеціальні наукові терміни українською мовою; 3) основні різновиди наукових текстів; 4) правила мовної організації різних наукових текстів; 5) основи культури наукового спілкування. <p>У результаті опрацювання теоретичних аспектів фахівець освітнього ступеня повинен уміти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) створювати власне наукове повідомлення відповідно до теми дослідження; 2) науково грамотно будувати наукове висловлення; 3) визначати особливості різних наукових текстів; 4) виділяти важливе й другорядне в текстах; 5) користуватися спеціальною науковою термінологією.
<p>12. Основні інформаційні джерела:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бабич Н. Д. Практична стилістика і культура української мови. Львів : Світ, 2003. 434 с. 2. Гриценко Т. Б. Українська мова та культура мовлення. Вінниця: Нова книга, 2003. 472 с. 3. Загнітко А. П. Українське ділове мовлення: професійне і непрофесійне спілкування. Донецьк, 2004. 4. Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної». Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 21, ст.81 5. Кравець Л. І. Культура української фахової мови : навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія», 2007. 360 с. 6. Семенов О. М. Культура наукової української мови : навч. посіб. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 216 с. 7. Семенов О. Українська культуромовна особистість учителя (шляхи її формування в системі професійної підготовки): монографія / За ред. Л. І. Мацько. Київ: Педагогічна думка, 2007. 278 с. 8. Український правопис. Харків: Фоліо, 2019. 348 с. 9. Ярема С. На теми української наукової мови. Львів: НТШ, 2002. 44 с.